

et enkelt Punkt; jeg er ikke enig med Mindretallet, og jeg beslæger ikke at være ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds (Scharling). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds skal jeg tillade mig først at vende mig til. Han syntes ved denne Lov særlig at lægge Vægt paa, at man ikke kom med noget Vædringsforslag, men tog Lovforslaget saaledes, som det var, idet det da vilde have mest Udbytte til at føres igjennem. Det er jo en Betragtning, som kan gøres gjældende ganske i Almindelighed, og som paa denne Tid af Aaret kan gøres gjældende lige overfor et hvilket som helst Lovforslag, men jeg stønner ikke, naar hensees til Realiteten, at der ved det foreliggende Forslag er nogen særlig Anledning til at gøre denne Betragtning gjældende ved denne Leilighed. Jeg har ganske vist tidligere ved flere Leiligheder udtalt, at man skulde indstrænge sig til de Bestemmelser, som den ærede Justitsminister har forelagt ved det foreliggende Lovforslag, men det har jeg altid gjort, fordi jeg, efter Resultatet af de mangeårige Forhandlinger, som jeg har overværet i Udvalget, ikke har anset det for muligt at komme til Enighed om noget Andet. Men nu vil man erkjende, at der er stor Forskjel paa det ærede Medlems og min Stilling til Sagen. Thi naar man har siddet i et saadant Udvalg i en 5—6 Aar, og man ofte har været ved at naae et Resultat, som saa er strandet paa en Uenighed, fordi der navnlig fra den anden Side blev stillet større Fordringer, end man kunde gaa ind paa, og man saa pludselig kommer til det Resultat, at man nu frafalder disse større Fordringer og gaar ind paa det, som min Kollega og jeg altid have været villige til at gaa ind paa, saa er det ganske naturligt, at man faar en vis og jeg vil sige ikke ringe Interesse for et saadant Forslag som dette, medens dette ærede Medlem, som ikke har deltaget i de Forhandlinger, maasse har nogen Anledning til at stille sig i den Grad kølig, som han gjør. Den ene Indvending, som det ærede Medlem kom med, mod at vedtage et Lovforslag som det nærværende, var Hensynet til Konferencen i Berlin. Det tror jeg nu ikke har saa overdrevne Meget paa sig. Der kunde jo tænkes to Hensyn. Det ene et Etikettehensyn, men det var vel nærmest Regjeringen, som skulde tænkes at tage et saadant, og forsaavidt jeg har forstaaet, er der fra den Side ikke nogen Betænkelse. Det andet et Realitetshensyn, og i den Henseende tror jeg ikke, at der er Tale om at præjudicere Noget som helst ved at vedtage dette Lovforslag. Hvis nemlig den omtalte Conference skulde give Stødet

til en Lovgivningsvirksomhed paa dette Omraade, saa kunde denne vel næppe nogenstunde tænkes at blive ringere, end at man lukker Fabrikkerne om Søndagen med Ret for Administrationen til at gøre alle de tænkelige Undtagelser, som maatte være nødvendige. Af den Grund skal man derfor ikke holde sig tilbage. Og skulde det end hændes, at vi kom en Smule forud og vedtog Noget uden Veiledning fra den tyske Conference, saa vilde jeg finde, at det var al Værd værd, at det var meget behageligt eller i alt Fald undskyldeligt at have imødeføjet de Interesser, som kræve en saadan Forandring, for vi have set Conferencens Beslutning. For mig er dette langtfra afkræftende, men tværtimod ganske tiltalende. Dernæst skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om Mindretallets Forslag om Valgdagen. Jeg tror, at Alle kunne være enige om, at dette Spørgsmaal tilbørlig er et politisk, at det er Noget, som det ingenlunde er let at komme ud over, og som ganske vist ikke hører hjemme i Helligdagsloven. Jeg skal villig indrømme, at Bestemmelsen om Grundlovsdagen heller ikke hører hjemme i Helligdagsloven, men naar jeg er gaaet med dertil, kan jeg retfærdiggjøre mig ved at rette det Spørgsmaal til ærede Medlemmer, paa hvilket som helst andet Sted dette kunde anbringes, undtagen i en særlig Lov om Frihed om Eftermiddagen paa Grundlovsdagen, og at give en saadan særlig Lov vilde der dog ingen Grund være til. Selv om det altsaa staa som en Ukorrektthed her, er det dog vist af de smaa Kameler, som man nok kan sluge. Der er imidlertid ikke alene formelle men ogsaa reelle Bankekligheder ved Reglen om Valgdagen. Naar man nemlig nærmere vilde undersøge, hvorledes ærede Medlemmer stillede sig overfor dette Spørgsmaal, saa vilde man sikkert se stor Forskjellighed. Den ærede Ordfører har allerede omtalt den Trang, der hos Een og Anden er til at forsynes sig paa Valgdagen, saavel som den Trang, der kan være til at afhænde Et og Andet. Jeg skal ikke nærmere undersøge, hvor stor Betydning dette kan have, skøndt jeg antager, at det har nogen. Men langt større Betydning har det at afgjøre, om det virkelig er rigtig, at alle de ulykkelige Buktidsdrengene skulle løbe om paa Gaden fra om Morgenen, fordi det er Valgdag, og at overhovedet alle de Folk, der ikke have Spor af Valgret, skulle være nødte til at gaa og drive hele Valgdagen. Det er dog Noget, der trænger til ganske anderledes grundig Undersøgelse end den, der har fundet Sted eller der overhovedet kan være Spørgsmaal om ved denne Leilighed. Endelig er der jo et